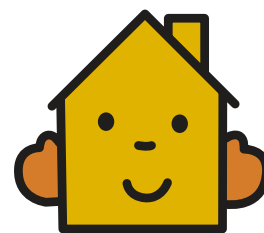

Nieuws

Ronald
McDonald
Huis
Utrecht

Illustratie Dick Bruna © copyright Mercis BV 1989

jaargang 18 nr 1
mei 2007

In dit nummer:

Wachten en verwachten

Het jaar 2006 ligt al weer enkele maanden achter ons. Het was een druk jaar in ons Huis. [Lees verder op pagina 3](#)

Maatschappelijk-werk

Een belangrijke rol in het Wilhelmina Kinderziekenhuis (WKZ) is weggelegd voor de tien maatschappelijk-werkers die in het ziekenhuis werkzaam zijn. [Lees verder op pagina 4](#)

Als je alles van te voren wist

'We hadden net het aanbod van een nieuw huis in Doetinchem gekregen en dus had ik net mijn baan opgezegd. Op dat moment werd onze zoon Abel ziek. [Lees verder op pagina 6](#)

Nieuwe jonge vrijwilligers

Sinds december 2006 vormen Sanne Beeren en Alexandra van Liempdt het donderdagavondteam. [Lees verder op pagina 8](#)

Kleine centen, grote klasse

Regelmatig krijgen wij van de 22 jarige Louwren Buining uit Houten, via onze vrijwilligster Myriam Ursem een plastic boterhamzakje vol klein geld. [Lees verder op pagina 10](#)

Tussen hoop en vrees

Op een grijze maandagmiddag rijdt er plotseling een enorm blauw gevaarte rond het Ronald McDonald Huis en het ziekenhuis. Het is de 'werkauto' van Wim de Moor, een van onze gasten. Hij werkt bij de Mobiele Eenheid (ME) en dit is een zogenaamde 'waterwerper'. Hij gaat een demonstratie geven voor de kinderen in het ziekenhuis, waar ook zijn dochter Elisa al lang is opgenomen voor een beenmergtransplantatie. Van achter de ramen kijken de kinderen toe.

Al lang ziek

De vijfjarige Elisa voelde zich sinds april 2006 al niet lekker. In het begin was niet duidelijk wat er aan de hand was. Op een bepaald moment woog ze nog maar 14 kilo. Elisa belandde in het VU Medisch Centrum in Amsterdam, waar duidelijk werd dat ze een bijzondere vorm van leukemie had. In augustus werd ze opgenomen en kreeg ze chemokuren ter voorbereiding op een beenmergtransplantatie. [Lees verder op pagina 9](#)

Moniek Jansen, assistent-huismanager

colofon

COMITÉ VAN AANBEVELING

- H.K.H. Prinses Margriet
- prof. dr. G.H. Blijham, voorzitter Raad van Bestuur UMC Utrecht
- M.J.J. Biolders, voorzitter Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht e.o.
- mr. A.H. Brouwer-Korf, burgemeester van Utrecht
- drs. G.J. Cerfontaine, C.E.O. Amsterdam Airport Schiphol
- mr. Y.C.M.T. van Rooy, voorzitter van het College van Bestuur Universiteit Utrecht
- dr. A.H.G. Rinnooy Kan, voorzitter SER

BESTUUR

- drs. M.H.J. Wolters-Schweitzer, voorzitter
- mr. S.T.M. Beelen, penningmeester
- prof. dr. J.L.L. Kimpen, secretaris
- C.J.M. Brinkhoff
- drs. M.B.E. Maarsen
- E. Roodbergen

HUISMANAGEMENT / REDACTIE NIEUWSBRIEF

- Judith Hermelink, huismanager
- Esther Bakhuizen-Lutters, ass.-huismanager
- Moniek Jansen, ass.-huismanager

AAN DIT NUMMER WERKTE MEE!

- Ronald McDonald Kinderfonds

ONTWERP

- Piraña grafisch ontwerp, www.pirana.nl (met korting)

DRUKWERK

- Zuidam / Uithof (met korting)

FOTOGRAFIE

- Ronald McDonald Huis Utrecht
- Ronald McDonald Kinderfonds

REDACTIEADRES

Lundlaan 4,
3584 EA UTRECHT
Telefoon: 030-25 63 333
Fax: 030-25 63 330
E-mail: utrecht@ronaldmcdonaldhuis.nl
Website: www.ronaldmcdonaldhuisutrecht.nl

Van vrijwilliger tot assistent-huismanager: Moniek Jansen

Op 1 december 2006 ben ik begonnen als assistent-huismanager in het Utrechtse Huis. Zestien jaar lang heb ik met veel enthousiasme me als vrijwilliger ingezet voor het Huis.

Ongelooflijk wat we met zijn allen, huismanagement en vrijwilligers, meegemaakt hebben in al die jaren. Vreugde en verdriet met de ouders en hun zieke kinderen, maar ook met het Huis in zijn geheel. De verbouwing, de nieuwbouw en de verhuizing naar de Uithof. Het verbaast mij keer op keer hoeveel energie en inzet er is, om het Ronald McDonald Huis met al zijn facetten draaiende te houden. Mijn achtergrond is de zorg aan verstandelijk gehandicapten. Jarenlang heb ik hen begeleid in hun woonsituatie, waarbij ik ook te maken kreeg met ouders die uitermate bezorgd waren over hun kinderen, hun gezondheid en hun toekomst. Alledaagse kleine probleempjes maar ook essentiële levensvraagstukken kwamen daarbij aan bod. Op zich een prima werkplek en een bijzondere groep cliënten, maar toch wilde ik een nieuwe uitdaging aangaan in mijn werk. De afwisseling van de diverse werkzaamheden maakt het RMCD Huis voor mij tot een zeer levendige werkplek. Het contact en de omgang met ouders, vrijwilligers, donateurs, sponsors en bedrijven vraagt iedere keer weer om een creatieve houding en een persoonlijke benadering. Zaken waar ik met hart en ziel voor wil gaan!

Ik sta er van te kijken hoeveel werk er voor en achter de schermen gedaan wordt door het huismanagement en ben blij daar mijn steentje nu aan bij te

kunnen dragen. 'Never a dull moment' zijn woorden die we vaak gebruiken. Ik verheug me op een goede samenwerking met collega's en vrijwilligers om dit Huis voor de gasten tot een prettig thuis te laten zijn.

Wachten en verwachten

Het jaar 2006 ligt al weer enkele maanden achter ons. Het was een druk jaar in ons Huis. Voor maar liefst 515 gezinnen hebben we onze deuren open kunnen zetten. Dit zorgde voor een gemiddelde bezetting van maar liefst 89%.

Het Huis wordt dus intensief gebruikt en dat zorgt ervoor dat nu na 8 jaar diverse dingen opgeknapt dan wel vervangen moeten worden. Het lakken van de trappen, vervangen van meubilair, reparatie van de zonwering en ga zo maar door. Daarnaast zijn er veranderingen zoals een tuinhuisje voor onze rokende gasten, draadloos internet door het hele Huis en het verbeteren van de speelfaciliteiten voor kinderen. Omdat we als Huis afhankelijk zijn van giften en donaties proberen we zoveel mogelijk zaken gesponsord te krijgen. Soms blijkt dat bijzonder snel te lukken en soms moeten we geduld hebben en wachten.

Wachten is een woord dat we hier vaak horen en dat tot het dagelijks leven behoort van onze gasten. Wachten op het moment dat je kind van de intensive care af mag, wachten op verbetering, wachten op het moment dat je naar huis mag. Soms blijkt een kind bijzonder snel op te knappen na bijvoorbeeld een zware hartoperatie. Maar vaak ook moeten ouders lang wachten en veel geduld hebben.

Het woord wachten roept hier in Huis niet altijd positieve gevoelens op. Maar zoeken we de betekenis van het woord wachten op, dan komen ook omschrijvingen als bewaken, hoeden en uitkijken naar voren. En dat is wat ouders hier bovenal doen; het bewaken en hoeden

Moniek Jansen, Judith Hermelink, Esther Bakhuizen

van hun zieke kind. Dat is waarom ze hier in Huis verblijven. De woorden wachten en verwachten liggen dicht bij elkaar. Verwachten wordt omschreven als anticiperen, hopen, tegemoet zien, vooruitzien. En dat geeft een veel positiever gevoel. Als huismanagement verwachten we ook veel in de betekenis van hopen en tegemoet zien. We hopen dat onze vrijwilligers het Huis blijven dragen. En dat doen ze!

Alle dagen van het jaar staan ze voor onze gasten klaar. Ook hopen we ieder jaar weer gesteund te worden door onze sponsoren en donateurs. Zij die ervoor zorgen dat het Huis kan bestaan. Wat een groot goed om te zien hoe deze twee pijlers, vrijwilligers en sponsoren er voor zorgen dat ouders hier dicht bij hun kind kunnen zijn. Bij hun kind kunnen wachten, hen hoeden en ondersteunen. Dank daarvoor!

Sponsoring in natura

Behalve met financiële steun is het Utrechtse Huis ook enorm blij met bedrijven die gratis hun producten leveren of hun expertise inzetten.

Elke week mogen onze vrijwilligers bij Europa Tuin (www.europatuin.nl) in De Bilt bloemen halen. Er staat dus altijd een bloemetje op tafel! Er hoeft maar gebeld te worden naar Ecolab en alles wat nodig is om het Huis schoon te maken, de vaatwassers te laten draaien en de was schoon te krijgen wordt bezorgd: gratis. In de keuken staan twee prachtige koffieautomaten, gekregen van Douwe Egberts (www.de.nl), die ook voor gratis levering van koffie, thee, melk en chocola zorgt. Heel fantastisch is dat Marion B.V. (www.marionbv.nl) vier keer per jaar alle ramen van het Huis aan de binnen- en buitenkant blinkend schoon maakt. Onze achterburen van FBU Security (www.fbu.uu.nl/security/) zorgen voor de beveiliging van het Huis en haar bewoners. Allemaal ontzettend bedankt!

De 'steigers' van het maatschappelijk-werk en het Ronald McDonald Huis

Bernadette Lek en Huub Rohof,
maatschappelijk-werk WKZ

Het werk

Maatschappelijk-werkers als Huub en Bernadette begeleiden niet de patiënt zelf, maar zijn of haar ouders. Daarbij nemen zij het functioneren van het hele gezin als uitgangspunt en werken ze nauw samen met de psychologen die het zieke kind behandelen of begeleiden.

Ze krijgen te maken met alle zaken die zich voordoen rond de ziekte van het kind en de behandeling of de opname in het ziekenhuis. Hierbij kan je denken aan problemen rond de fysieke of psychische ontwikkeling van een patiëntje of knelpunten in de thuissituatie.

Daarnaast legt de maatschappelijk-werker soms contact met derden zoals revalidatiecentra en thuiszorgorganisaties.

Psycho-sociale en materiële zorg

Ouders van ernstig zieke kinderen hebben te maken met een veelheid aan emoties waar zij soms niet mee uit de voeten kunnen. Als dit aan de orde is vragen ouders hulp van het maatschappelijk-werk of biedt de arts de ouders deze mogelijkheid aan.

Een belangrijke rol in het Wilhelmina Kinderziekenhuis (WKZ) is weggelegd voor de tien maatschappelijk-werkers die in het ziekenhuis werkzaam zijn. Wat is hun rol en hoe kijken zij naar het Ronald McDonald Huis? Huub Rohof werkt al 6 jaar in het WKZ en begeleidt, behandelt en ondersteunt ouders of verzorgers van patiëntjes met een chronische metabole- en neurologische/ neurochirurgische aandoening. Bernadette Lek werkt 9 jaar voor ouders of verzorgers van de baby's die op de Neonatale Intensive Care afdeling liggen. Hier liggen baby's die te vroeg geboren zijn, of waarbij tijdens de bevalling complicaties zijn opgetreden.

Bernadette en Huub leggen in hun begeleiding de nadruk op luisteren en het bespreekbaar maken van de problematiek en bijbehorende emoties. Hoe ga je als ouders bijvoorbeeld individueel om met het verdriet, is dit onderling bespreekbaar en hoe ga je om met deze stress? Huub: 'Soms heeft de ouder de indruk gek te worden van alle ellende. Ik leg hen dan uit wat stress bij mensen kan veroorzaken en dat de reactie, hoe lastig en pijnlijk ook, juist een gezonde reactie van het lichaam is. Dus het geven van psycho educatie is vaak aan de orde.'

Bernadette: 'Ik begeleid gezinnen die te maken hebben met een veel te vroeg geboren kindje. Een plotseling einde aan de zwangerschap levert letterlijk een leegte op in moeders buik. Geen roze wolk maar zorgen om de gezondheid van het kindje. Je kind aan allerlei slangetjes zien liggen en het niet eens even vast kunnen houden. Daarnaast bieden wij ouders structuur en houvast, zodat zij op deze manier

controle houden over hun situatie. Als ouders tijdens de opname van hun kind zelf niet in staat zijn praktische zaken te regelen, dan zullen wij ouders hierin ondersteunen. Zo kunnen wij onder andere bij langdurige opname in gesprek gaan met de werkgever(s) van de ouder(s). Wij adviseren ouders hoe hiermee het beste om te gaan. Ook adviseren wij ouders om er voor te zorgen dat het gezin niet de dupe wordt van de ziekte van het kind. Zo bestaat er bijvoorbeeld een kans dat het zieke kind ook voordelen van het ziek-zijn inziet (cadeaus, verwennen en aandacht) terwijl eigenlijk het 'opvoeden' zo veel mogelijk normaal door dient te gaan. Ook in zo'n situatie geven vaste regels en structuur duidelijkheid en houvast aan ouders, broertjes, zusjes en het zieke kind.'

De duur van het contact

De inhoud, duur en intensiteit van de contacten tussen maatschappelijk-werk en ouders hangt af van de aard van de ziekte, de omstandigheden en problematiek.

Betrokkenheid bij het kind en bij elkaar

En hoe zit het met ouderparticipatie? Het betrekken van ouders bij de verzorging van het kind? Bernadette: 'Ook voor pasgeboren baby's is het van groot belang dat de moeder veel bij het kind is. Dit kan wanneer kraamvrouwen in het Ronald McDonald Huis verblijven. Op en neer rijden naar huis is dan veelal geen optie.' Huub: 'We proberen ouders op vaste momenten te betrekken bij het dagprogramma van het kind. Het geeft het kind, maar óók de ouders structuur en houvast. Doordat ouders dichtbij het WKZ verblijven kunnen ze op de benodigde tijden klaar staan voor hun zoon of dochter.'

Wanneer de behandeling niet of niet meer direct gerelateerd kan worden aan de ziekte van het kind, worden ouders doorverwezen naar andere hulpverlening-instanties.

RMcD Huis - een stevige fundering

En hoe kijken Bernadette en Huub naar het Ronald McDonald Huis? Bernadette noemt de rust die het ouders brengt doordat ze dicht bij hun kind zijn. Huub: 'De druk waaronder ouders staan

is groot. De ziekte, het op en neer rijden naar huis, werk, de andere kinderen, overal moet een oplossing voor komen. Het verblijf in het Huis zorgt dan voor een rustige basis waardoor men dicht bij het kind kan blijven.' Hij vervolgt: 'We proberen het gezin als het ware 'in de steigers' te zetten gedurende een moeilijke periode. Het Ronald McDonald Huis zorgt dan voor een stevige fundering.'

Behalve dat ouders dichtbij hun kind zijn, zien Bernadette en Huub nog een positief effect van een verblijf in het Huis; het onderlinge contact dat ouders in het Ronald McDonald Huis met elkaar hebben. Ze kunnen het ziek zijn van hun kind delen met lotgenoten, wat van grote waarde is.

Quotes uit het gastenboek

'We hebben de opvang hier ontzettend gewaardeerd. Het is hier geweldig, een echt 'even thuiskomen' als je niet naar huis kunt. Er zijn geen woorden voor, fantastisch!'

'...Allemaal in hetzelfde schuitje...ieder met zijn eigen zorgen en al die zorgen met elkaar delen, dát maakt het verdriet draaglijker! Dus, pet af voor al die medewerkers die dit schitterende werk zo belangeloos doen (al jaren voor sommigen) Ga door, want jullie werk is hard, hard nodig!'

'Deze afgelopen week was zeer intensief, afwisselend, van heel spannend en zorgelijk tot nu stabiel. Het heeft ontzettend veel voor ons betekend dat we hier mochten verblijven; de verse bloemen, de goed ingerichte woonkamer, keuken etc.. Jullie, vrijwilligers en huismanagement waren een grote zegen voor ons.'

Als je alles van te voren wist

'We hadden net het aanbod van een nieuw huis in Doetinchem gekregen en dus had ik net mijn baan opgezegd. Op dat moment werd onze zoon Abel ziek.' vertelt Desirée Schuiling. Samen met haar man Jochem en hun tweejarige zoontje Sam zijn zij sinds 7 december te gast in het Ronald McDonald Huis Utrecht. *'In het begin lag Abel nog in een ziekenhuis vlakbij onze woonplaats, maar al gauw werd hij overgeplaatst naar het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht. We waren erg blij met een kamer in het Ronald McDonald Huis. Zo konden we toch dicht bij hem zijn.'* De kleine Sam komt ondertussen voorbij gereden op een rode plastic kinderbrogger. Een van de dingen waar hij zich goed mee vermaakt in het Huis.

Veel onderzoeken

'Toen we hier net waren,' vertelt Desirée, 'waren we alleen maar met Abel in het ziekenhuis bezig. Hij kreeg een heleboel onderzoeken, echt alles werd nagekeken. De artsen dachten aanvankelijk dat hij alleen het RS-virus had, maar er bleek toch meer aan de hand. Wát precies was niet duidelijk. Het leven in het RMcD Huis ging een beetje langs ons heen. We waren 's avonds zo moe dat we meteen naar onze slaapkamer gingen. Eigenlijk is nog steeds niet duidelijk wat Abel mankeert. Al die tijd ligt hij al aan de beademing en inmiddels heeft hij een canule gekregen waardoor hij zuurstof via een gaatje in de keel krijgt toegediend. Wij leren nu met hulp van de verpleging daarmee om te gaan. Dat is echt heel speciaal.'

Oppassen

Desirée: 'Er zijn meer ouders met kleine kinderen hier in Huis. Ze spelen samen en we passen af en toe op elkaars kinderen. Dan heb je als ouders even de volle aandacht voor je zieke kindje. Sam gaat wel eens mee met een andere moeder en haar kind naar de

speeltuin op het dak van het WKZ. En ik heb hier al eens appeltaart met de kleintjes gebakken.'

Een verhuizing

De geplande verhuizing naar Doetinchem moest toch doorgaan. En terwijl Jochem druk bezig was om in hun oude huis in Wageningen alles in te pakken en het nieuwe huis gereed te maken, bleef Desirée alleen met Sam in het Ronald McDonald Huis.

'Af en toe werd die situatie ons toch wat te veel,' vertellen Desirée en Jochem. 'Je bent ontheemd doordat je niet in je eigen huis woont. Je slaapt niet goed omdat je je zorgen maakt. Sam, die moet wennen aan een huis met zoveel mensen om hem heen. De spanning of de verhuizing op tijd gaat lukken. En bij dat alles ook nog de knagende onzekerheid over Abel. Wat is er toch met hem aan de hand?'

Een omslag

Rond de jaarwisseling en de periode daarna waarin Desirée en Jochem te horen kregen dat het allemaal lang zou

gaan duren met Abel, kwam er bij hen een omslag. Ze moesten het Ronald McDonald Huis Utrecht voorlopig als een vaste woonplek gaan zien en er het beste van maken. Jochem besloot ook weer te gaan werken.

Medeleven

‘Ik werk nog niet zo lang bij Transavia op Schiphol,’ zegt Jochem. ‘Het is ongelooflijk hoe men daar meeleeft en hoeveel medewerking ik krijg. Op dit moment laten ze me bijvoorbeeld geen nachtdiensten draaien. Deze week werd

er ook nog eens een prachtig boeket bloemen hier afgeleverd namens mijn collega’s. Hartverwarmend hoor! Ik ga nu vanuit het Ronald McDonald Huis naar mijn werk toe, maar sta dan wel wat vroeger op om eerst naar Abel in het ziekenhuis te gaan.’

‘We voelen op dit moment dat het erg belangrijk is, dat we goed voor ons zelf en elkaar zorgen. Even ontspannen, door samen uit eten te gaan, of naar een voetbalwedstrijd. Even naar ons nieuwe huis en zorgen dat Sam het

naar zijn zin heeft.’ Desirée: ‘Hij gaat nu ook drie ochtenden per week hier in de buurt naar een peuterspeelzaal, zodat ik die ochtenden extra met Abel bezig kan zijn. We proberen zo goed mogelijk door te gaan met ons leven, maar al met al staat je wereld behoorlijk op zijn kop. In plaats van in ons nieuwe huis, wonen we nu hier. Maar dankzij de dagelijkse steun, het luisterend oor en de goede tips van het huismanagement en de vrijwilligers wordt dit Huis steeds meer ons thuis.’

Nieuwe jonge vrijwilligers

Sinds december 2006 vormen Sanne Beeren en Alexandra van Liempdt het donderdagavondteam. Twee jonge meiden, twintigers! Hun motivatie om zich op te geven als vrijwilliger voor het Ronald McDonald Huis ligt in de privé sfeer. Alexandra is zelf vroeger vaak ziek geweest en haar moeder had het er de laatste jaren vaak over, dat zo'n logeerhuis een uitkomst zou zijn geweest als dat toen had bestaan. Sanne kwam met het Huis in aanraking via een kennis die er ooit gebruik van had gemaakt.

Toch duurde het nog wel even voordat ze de stap zetten naar het Utrechtse Huis. Sanne vertelde: 'Uiteindelijk gaf voor mij de doorslag dat het vrijwilligersdiensten waren van drie uur per week. Dat was goed te combineren met werk en privé. Maar het is altijd wel een lange en intensieve dag.'

Beiden hebben een goed kennismakingsgesprek gehad met het huismanagement. Sanne zegt: 'Zij stellen het vrijwilligerswerk echt niet te rooskleurig voor. Dat is oké. Je denkt er zelf dan nog even extra goed over na, voor je er aan begint. De inwerkperiode is gedegen. Je moet ontzettend veel te weten komen over de inhoud van het werk.' Alexandra vult aan: 'Gelukkig word je een aantal diensten ingewerkt en is er een goed systeem, waar iets te vinden is of hoe iets werkt. Met name de diverse handleidingen op de vrijwilligerstafel werken uitstekend als ondersteuning.'

In het begin vonden beiden het toch wel aftasten, hoe contact te krijgen met de ouders. 'Je weet niet wie ze zijn of wat hun kindje mankeert. Als je ouders zelf hebt ingeschreven, maakt dat het wel makkelijker. Het is onmogelijk om van alle kinderen(en hun ouders) te onthouden wat er precies aan de hand is. Ook ben je gewoon een beetje zenuwachtig of je alles goed doet, of je niets vergeet.' Nu, enkele maanden later, voelt het al heel anders en ze hebben het prima naar hun zin met zijn tweeën. Tot nu toe vinden ze het werk niet té zwaar en krijgen ze langzamerhand alles meer in de vingers; ook kleine gesprekjes met ouders.

Aan het einde van dit interview overleggen Sanne en Alexandra welke taken er liggen voor deze avond. Er moeten nog kamers in orde gemaakt worden. Beiden vertrekken met jeugdige tred en

Vrijwilligers Alexandra van Liempdt en Sanne Beeren

een volle wasmand naar boven. Dat komt zeker in orde!

Gazelle komt fietsen brengen

De Ronald McDonald Huizen zijn door Gazelle getraakteerd op prachtige fietsjes en stepjes. In Huis Utrecht kwamen ze langs om ze te presenteren. Het ontwerp is in samenwerking met Playmobil gemaakt, waardoor er niet alleen sprake is van een goede kwaliteit maar ook van een uitnodigende vormgeving. Dat ze in goede aarde vielen werd snel duidelijk!

Tussen hoop en vrees (vervolg van pagina 1)

Slopend

De transplantatie zou in het Wilhelmina Kinderziekenhuis plaats vinden waardoor Wim en Dini in het Utrechtse Huis terecht kwamen. In Amsterdam hadden ze geen gebruik gemaakt van het Ronald McDonald Huis want Dini sliep in het ziekenhuis naast Elisa. 'Iedere nacht in het ziekenhuis slapen is niet vol te houden' zegt Dini. 'Je voelt je na een tijdje gesloopt. Hier in het WKZ kan dat trouwens ook niet, omdat Elisa op een speciale afdeling ligt waar dat niet mag in verband met infectiegevaar. In het Huis kan ik rustig slapen, alhoewel ik ook wel eens 's nachts naar Elisa ga kijken.'

Om de tafel

'Het is ook heel erg belangrijk om voor je eigen ontspanning te zorgen hier in Huis, door goed te eten en het gezellig te maken.' zegt Wim. 'In de woonkamer staat een grote tafel, waaraan 's avonds heel wat ouders zitten die hun verhaal vertellen. Het wordt er soms ook 'gewoon' gezellig. Alsof je met vrienden om de tafel zit. Er zijn ook ouders die zich liever op hun eigen kamer terug trekken. Dat kan natuurlijk ook!' Dini: 'Rond de kerst mochten we een tijdje naar huis met Elisa. We hebben nog twee kinderen en die kwamen eigenlijk heel wat aandacht te kort. Toen ze onlangs jarig waren hebben we daar echt een groot feest van gemaakt. Gelukkig was Elisa daar ook bij. Dan voel je hoe goed het is dat alle aandacht even naar de anderen gaat.'

De familie de Moor aan de ontbijttafel.

Spannend

'Wij hebben echt hele spannende tijden beleefd met onze Elisa en we hebben nog niet het idee dat we er al zijn' zegt Dini.' Regelmatig heeft onze dochter het heel zwaar gehad en meerdere keren hebben we gedacht dat we haar zouden verliezen. In januari kreeg ze transplantatieziekte en was het echt leven tussen hoop en vrees.'

Een bijzondere manier om iets terug te doen.

Tijdens hun verblijf in het Ronald McDonald Huis hebben Dini en Wim al heel wat bijzondere momenten beleefd. Ze hadden bijzondere gesprekken met andere bezorgde ouders en bouwden een speciale band op met het huismanagement en de vrijwilligers. Wim heeft naast zijn werk bij de ME ook nog een borduurbedrijf en zo kon hij met korting het jaarlijkse eindejaarsgeschenk voor de vrijwilligers verzorgen. Mooie fleece dassen met het logo van het Ronald McDonald Huis Utrecht erop.

Een bijzondere manier om iets voor de vrijwilligers en het Huis terug te doen. Dini: 'We mogen weer naar huis deze week en zullen moeten wennen aan het gewone leven thuis. We weten niet wat de toekomst gaat brengen, maar dat het Ronald McDonald Huis Utrecht een enorme steun voor ons is geweest in al die maanden staat vast!'

ACTIES & DONATIES

De vijfde keer!

Begin december 2006 organiseerde de familie Vrielink uit Deventer voor de vijfde keer het Pietenspektakel. Door de ziekte van hun zoon Thomas waren zij een aantal jaren geleden te gast in ons Huis. Het feest vond plaats in een feestelijke tent in winkelcentrum Colmschate. Ieder uur werd een grote groep kinderen (met hun ouders en grootouders) enthousiast verwelkomd door Zwarte Pieten. Onder begeleiding van gezellige sinterklaasmuziek kon er heerlijk worden gegeten. Aan het eind van de middag mocht assistent huismanager Moniek Jansen een cheque ter waarde van € 750,- in ontvangst nemen. Dat bedrag werd uiteindelijk nog aangevuld met € 100,- uit de foaienpot van de slagerij van de opa van Thomas. En ook de NS, waar de slagerij producten aan levert, deed nog een duit van € 125,- in het zakje. Een geweldig jaarlijks evenement dat nu al voor de vijfde keer voor ons Huis is georganiseerd. Dank!

Een 'nieuwe look'

Trouwe lezers zal het niet ontgaan zijn: onze Nieuwsbrief is helemaal vernieuwd. Dit is mogelijk dankzij Mobella - Op Top ThuisKappers uit Almere. De koepelorganisatie en de franchisenemers brachten het geweldige bedrag van € 885 bij elkaar voor ons Huis. Een donatie geknipt voor een nieuwe 'look'!

De vormgeving is verzorgd door ontwerpbureau Piraña. Zij hebben dit gedaan tegen een vriendelijk tarief waarvoor onze grote dank.

Kleine centen, grote klasse

Regelmatig krijgen wij van de 22 jarige Louwren Buining uit Houten, via onze vrijwilligster Myriam Ursem een plastic boterhamzakje vol klein geld. Hij spaart zelf en haalt centen op bij mensen in zijn omgeving. Hij vraagt aan familieleden en kennissen of ze niet wat geld over hebben voor het Ronald McDonald Huis. Hij spaart alleen maar 1, 2 en 5 centen. Dat doet hij al een half jaar lang en elke maand heeft hij wel meer dan € 10,- bij elkaar gespaard. Een speciale donatie van een speciale jongen.

Dalto voetbaltoernooi

Op 21 februari 2007 organiseerde voetbalvereniging Dalto uit Driebergen/Rijssen-burg een voetbaltoernooi voor E-pupillen uit de omliggende gemeentes. Het regentachtige weer derde de spelers in het geheel niet. Ze speelden met veel plezier hun wedstrijden. De uiteindelijke opbrengst was: € 1.630,-. Dat was veel meer dan verwacht en een krant berichtte dan ook zeer terecht, dat de uiteindelijke grootste winnaar van die dag het Ronald McDonald Huis was. Dat vinden wij ook! Dank aan alle voetballertjes, hun ouders en de organisatoren.

RONALD McDONALD KINDERFONDS

Het Ronald McDonald Kinderfonds: 'n helpende hand

Het Ronald McDonald Kinderfonds biedt 'n helpende hand aan gezinnen met een ziek of gehandicapt kind. Op het moment zijn er dertien Ronald McDonald Huizen en diverse Huizen en projecten in ontwikkeling. In Ronald McDonald Huizen logeren gezinnen in de nabije omgeving van het (psychiatrische) ziekenhuis of revalidatiecentrum om dicht bij hun kind te kunnen zijn. Met andere projecten zorgt het Kinderfonds ervoor dat zieke of gehandicapte kinderen kunnen sporten en spelen, of met hun ouders op vakantie gaan. Het gezinsgeluk staat altijd centraal.

Kijk voor meer informatie op www.kinderfonds.nl

Kwart eeuw samenwerking McDonald's en Kinderfonds

McDonald's betekent als hoofdsponsor ongelofelijk veel voor het Ronald McDonald Kinderfonds. In april 2007 bestaat de samenwerking al 25 jaar! In de afgelopen jaren hebben medewerkers acties opgezet, is er veel geld voor de Huizen binnengekomen via de collecteclovens en hebben franchisenemers een steentje bijgedragen, bijvoorbeeld door het organiseren van de regionale McDonald's Benefiet Golftoernooien. McDonald's Nederland en alle franchisenemers schenken jaarlijks een bijdrage aan het Kinderfonds.

DOUWE EGBERTS

Douwe Egberts blijft koffie schenken

Douwe Egberts, dat onderdeel uitmaakt van Sara Lee/DE, steunt het Ronald McDonald Kinderfonds al jarenlang door de Ronald McDonald Huizen gratis te voorzien van koffie, thee en chocolademelk. Het sponsorcontract is dit voorjaar weer verlengd. In alle Ronald McDonald Huizen zijn nieuwe apparaten geplaatst voor warme dranken, zodat de gasten dagelijks kunnen genieten van een kopje koffie of thee.

Zwemmen voor het Kinderfonds en de Ronald McDonald Huizen

Dit jaar kunnen kinderen tijdens de Zwem4daagse weer baantjes trekken voor het goede doel: een Ronald McDonald Huis in de buurt of het zwembad van Ronald McDonald Centre Only Friends, dat als specifiek doel is gekozen van het sponsorzwemmen. [Meer informatie over de Zwem4daagse staat op www.zwem4daagse.nl.](http://www.zwem4daagse.nl)

STEUN HET RONALD McDONALD HUIS

Gasten betalen een bijdrage in de kosten van € 12,50 per nacht. Voor de verdere kosten is het Ronald McDonald Huis volledig afhankelijk van giften en donaties.

Hoe kunt u ons helpen?

• Donateur worden

Word donateur en maak uw donatie van tenminste € 12,50 over naar girorekening 64.64.24 t.n.v. het Ronald McDonald Huis te Utrecht. U ontvangt dan twee keer per jaar onze nieuwsbrief met één keer per jaar daarbij een acceptgiro.

• Actie organiseren

Organiseer een actie of inzameling bij een jubileum, sportevenement of andere bijzondere gelegenheid.

• Kamerdonateur worden

U of uw bedrijf kunt kamerdonateur worden door een kamer van € 2500,- te adopteren voor de periode van 3 tot 5 jaar.

• Sponsoring in natura

Een aantal bedrijven sponsort het Huis door hun producten kosteloos of met korting te leveren.

Voor informatie kunt u contact opnemen met het huismanagement Ronald McDonald Huis Utrecht t.a.v. huismanagement Lundlaan 4 3584 EA Utrecht

Telefoon: 030 - 256 33 33

Fax: 030 - 256 33 30

utrecht@ronaldmcdonaldhuis.nl

www.ronaldmcdonaldhuisutrecht.nl

Fortisbank: 86.40.23.200

Kamersponsors van het Huis in Utrecht

Ballast Nedam Bouw Midden • Cornelia Stichting • Covebo, Internationale Arbeidsbemiddeling B.V. • Hallmark • KNZB • J.D. Kok Beheer B.V. • McDonald's restaurants Utrecht • Mojo Concerts B.V. • N.N. • Ormit B.V. • RET • Roba Holding B.V. • SHV Holdings • Siegers van Noordwijk Fonds Stichting K.F. Heinfonds • St. Janskamer • Sylvia Tóth Charity • United Retail U.A. • Van Gend & Loos

Dank!

Op deze manier willen we graag iedereen bedanken die ons Huis in de afgelopen periode heeft gesteund. Zonder deze steun zou het Huis niet kunnen bestaan!

Het Ronald McDonald Huis Utrecht wordt beheerd door de gelijknamige stichting en is geregistreerd in het stichtingsregister onder inschrijfnummer 41182455.

Indien de adressering niet juist is, wilt u dan zo vriendelijk zijn e.e.a. te corrigeren en aan ons terug te sturen?

Wijzigingen kunnen ook per mail aan ons doorgegeven worden. Bij voorbaat dank!
utrecht@ronaldmcdonaldhuis.nl

